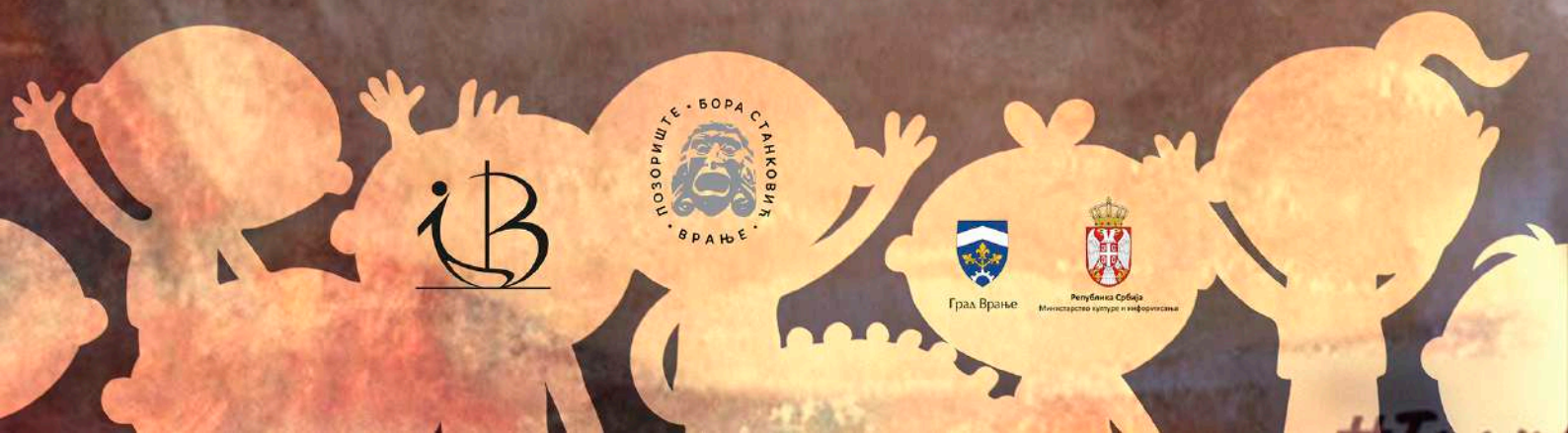

A close-up portrait of a young boy with dark hair and a slight smile, wearing a dark jacket. The background is a textured, painterly style with blue and green tones.

Билтен 7
Мали
ЈОАКИМ

12-18.
НОВЕМБАР 2023.
БРАЊЕ

16. ФЕСТИВАЛ ПРЕДСТАВА ЗА ДЕЦУ И МЛАДЕ
ПРОФЕСИОНАЛНИХ ПОЗОРИШТА СРБИЈЕ

ОДЛУКЕ ЖИРИЈА 16. ФЕСТИВАЛА ПРЕДСТАВА ЗА ДЕЦУ И МЛАДЕ

Жири 16. Фестивала представа за децу и младе професионалних позоришта Србије "Мали Јоаким" у Саставу: Александар Радуловић, глумац, уметнички директор Народног позоришта Пирот, председник жирија, Соња Милојевић, глумица Шабачког позоришта и Иван Јанковић, глумац, Народног позоришта Лесковац, након шест огледаних представа у конкуренцији за награде, на завршној седници, одржаној 17. 11. Донео је следеће одлуке:

1. Специјална награда за кореографију

ДАМЈАНУ КЕЦОЈЕВИЋУ за представу "Мулан"

Позоришта за децу и младе Крагујевац,

Кореографија у потпуности прати ток приче и на маштовит начин подражава кодификовану азијску мимику и покрет.

2. Специјална награда за колективну игру

АНСАМБЛУ ПРЕДСТАВЕ "Храбра кројачица",

Крушевачког позоришта.

Млади ансамбл Крушевачког позоришта својом уједначеном и прецизном игром, сублимисаном енергијом у потпуности је водио узлазном путањом целу представу до катарзе у којој су уживали поједнако и жири и публика.

3. Специјална награда за партнерску игру

ЈЕЛЕНИ ФИЛИПОВИЋ и **МАРКУ НИКОЛИЋУ** за улоге

Лијанкине и Мачорелија у представи "Тинокио",

Позоришта Бора Станковић, Врање.

Својом прецизном, шеретском и нагласе шармантном игром, овај неодојиви тандем никога не оставља равнодушним.

4. Награда "Мали Јоаким" за ауторску музику

МАРКУ ТОРЛАКОВИЋУ за музику у представи

"Храбра Кројачица", Крушевачког позоришта.

Аутор се храбро служи мешавином жанровски различите, лако памтљиве музике, пријемчиве данашњим генерацијама а сврсисходно самој представи.

5. Награда "Мали Јоаким" за драмски текст

МИОДРАГУ МИШИ СТАНИСАВЉЕВИЋУ за текст "Василиса Прекрасна",

Народног позоришта Ужице.

На карактеристичан, лирски начин, аутор се вешто користи локализмима и архаизмима ослањајући се на ретко коришћене мотиве словенске митологије.

6. Награда "Мали Јоаким" за глумачко остварење

додељује се равноправно:

ДАРИЈИ ВУЛИЋ за улогу Мулан у представи "Мулан",

Позоришта за децу и младе Крагујевац,

Дарија од почетка представе вешто гради свој лик трансформишући се из грациозног женског бића у храброг ратника преживљавајући велике емотивне ломове.

НИКОЛИ ПЕНЕЗИЋУ за улогу Створења које једе

корење у представи "Василиса Прекрасна",

Народног позоришта Ужице

Никола на ексцентричан а опет глумачки захтеван и шармантан начин доноси на сцену природност једног мистичног створења.

ЗОРАНУ ЦЕРОВИНИ за улогу Краља у представи

"Једнобрки витез", Краљевачког позоришта.

Зоран својом Идијевском појавом и врцавом игром плени, и на духовит начин оживљава типски лик једног краља.

АЛЕКСАНДРИ АРИЗАНОВИЋ за улогу Трговчеве кћери

у представи "Једнобрки витез",

Краљевачког позоришта.

Александра користећи своје тело као инструмент, вештим балетским покретима и изванредном говорном радњом гради узбудљив лик трговчеве кћери.

ПРОФЕСИОНАЛНИХ ПОЗОРИШТА СРБИЈЕ "МАЛИ ЈОАКИМ"

7. Награда 'Мали Јоаким' за костимографију **СТЕФАНУ САВКОВИЋУ** за костиме у представи "Једнобрки витез", Краљевачког позоришта.

Костими из представе на веома духовит и маштовит начин кореспондирају са данашњим временом, и пред очима нам дочаравају свет необичног краљевства.

8. Награда 'Мали Јоаким' за сценографију **ИРИНИ СОМБОРАЦ** за сценографију у представи

"Храбра кројачица", Крушевачког позоришта. Целокупни визуелни идентитет представе дочарава храбром, модерном и функционалном сценографијом, која је равноправни актер у стварању позоришне магије.

9. Награда 'Мали Јоаким' за режију

МАРКУ ТОРЛАКОВИЋУ за представу "Храбра кројачица", Крушевачког позоришта.

Врло промишљеним редитељским средствима, мудро и маштовито гради представу користећи младу глумачку енергију, вешто комбинујући све сегменте који чине једну позоришну представу.

10. Гранд при 'Мали Јоаким' за најбољу представу у целини додељује се представи

'ХРАБРА КРОЈАЧИЦА', Крушевачког позоришта.

Сви сегменти представе "Храбра кројачица" на иновативан и смео начин граде еколошки освешћену представу, интелигентно увезивајући свест о рециклажи, младалачку енергију и референце из популарне културе, препознатљиве данашњој омладини.

Александар Радуловић

Соња Милојевић

Иван Јанковић

У Врању,

17. 11. 2023.

НАГРАДА ПУБЛИКЕ

Дечији жири "Мали позоришни зналци", у саставу Нађа Ковачевић, Софија Арсић, Хана Стоилковић, Вук Јовановић, Лазар Спасић и Војин Ђорђевић, након шест прегледаних представа у конкуренцији за награде, на завршној седници одржаној дана 17. 11. 2023. године, донео је одлуку да се **Награда дечијег жирија 'Мали позоришни зналци', за најбољу представу, додели представи 'ХРАБРА КРОЈАЧИЦА', Крушевачког позоришта.**

Синоћ на 16. Фестивалу представа за децу и младе „Мали Јоаким“
„Једнобрки витез“ Дејана Алексића, у режији Александре Ковачевић,
у извођењу Краљевачког позоришта

ОСВРТ НА ПРЕДСТАВУ "ЈЕДНОБРКИ ВИТЕЗ"

Последње такмичарске вечери, врањска публика уживала је у веселој игри Краљевачког позоришта, и представи „Једнобрки витез“ по тексту Дејана Алексића, у режији Александра Ковачевића.

Ова врицава и живахна представа говори о различитости, што је јако битна тема данас. Свет обе бајке истиче људске мане и врлине својих житеља, на један духовит и несвакидашњи начин. Они различитости приступају из перцепције детета са невиним погледом на свет.

Костими Стефана Савковића и сценографија Владана Славковића у потпуности доје ово дечје царство другим дојама, што подцртавају пројекцијама које преко белог платна са лакоћом означавају промене простора.

Музика Андреја Алексића и Предрага Милановића поприма веселе и духовите тонове на шта деца реагују и „лудују“.

Тема различитости, као и страха од потенцијалног рата у овом тренутку више су него познате. На срећу у овом дечјем царству људи прихватају другост, док се рат замењује љубављу.

Оно што бих морао издвојити јесте замршеност текста Дејана Алексића. Упркос рата који „само што није“, ми заправо не осећамо дојазан. Наша пажња посвећена је потрази за другим дрком нашег главног јунака. Такође нам нејасно остаје зашто се Краљ Кијавко претвара да је трговац, замешатељство око семена помоћу кога расту дрци, птичјег млека за принцезу, опасности од рата и чаробњачког напитка... помало ремете фокус.

Срећом, редитељка успоставља динамичну игру која, у складу са шареним костимима који подражавају средњи век, омогућава глумцима да огу типизираних функција начине живахне ликове. Говор у стиху омогућава извесни маниризам у игри, као и

шаљиве референце на савремене проналаске, чиме се доји језик ове представе.

Зоран Церовина као Краљ, својом појавношћу и разгранатошћу заокупља пажњу публике, на сличан начин Иван Ђирић као Гавран измамљује осмех публике. Владимир Јовановић као Једнобрки витез својом сигурном игром скреће пажњу на себе. Светлана Миленковић као Принцеза и Александра Аризановић као Трговчева кћи, тј. друга принцеза, представљају два лица истог новчића. Оде својим гласовним апаратом заводљиво приказују различитост типских јунакиња. Биљана Талић као Дворска луда заправо од самог почетка удире симпатије свих, без обзира што је у питању споредна улога, она својом појавом упија сву пажњу. На сличан начин то чини и Јован Живковић као Чаробњак. Док Предраг Павловић као Трговац, у први мах уноси напетост, али се убрзо испостави безазленим. Да би крешендо доживео када публика схвати да је Трговац, заправо супарнички краљ кога се сви плаше, Кијавко.

Идијевска живахност и духовитост, са редитељском прецизношћу свакако су нешто по чему ће се ова представа памтити.

Бојан Тасић

РАЗГОВОР О ПРЕДСТАВИ: ЈЕДНОБРКИ ВИТЕЗ

„Једнобрки витез“ Дејана Алексића, у режији Александре Ковачевић, у извођењу Краљевачког позоришта

После представе вођени су разговори о овом остварењу, у оквиру округлог стола којег је као модератор водио драматург Бојан Тасић.

Разговарао је са редитељком Александром Ковачевић и глумцима Зораном Церовином, Светланом Миленковић, Владимиром Јовановићем, Биљаном Талић, Александром Аризановић, Јованом Живковићем и Иваном Ђурићем.

На почетку разговора, уметнички директор Позоришта Бора Станковић, Бојан Јовановић, захвалио се ансамблу на игри и пожелео им добродошлицу.

Бојан је разговор започео поређењем ове живахне, веселе и енергичне представе, са „Краљем Идијем“ представом за одрасле. На шта се редитељка осме-

хнула, и споменула како је то добро запажање, јер је са глумцем Зораном Церовином који тумачи улогу Краља, управо разговарала о Идију.

Потом је реч дата стручном жирију публике, јер су се током свих такмичарских вечери показали као ревноснији саговорници од било ког водитеља или театролога.

Софија је честитала ансамблу на лепој игри, истакла је сценографију и

други план. Допао јој се језик комада, који је у стиху. Мада признаје да на почетку није разумела причу, али је до краја разумела поруку. Вук је приметио реквизиту и костиме. Нагласио је важност да представа има у себи духовитости. Редитељка га је питала да ли су му се допали романтични делови. На шта се Вук мало замислио, потом рекао да јесу.

Војин је од костима издвојио шешире које су носили јунаци. Нарочито чаробњакков шешир који га је посећао на поједине филмове. Допала му се музика и спуштање шуме, тј. дрвећа. Начин на који су показивали места на којима се одвија радња. Духовита му је била крема од птичјег млека, јер није чуо да птице имају млеко. Колико он зна, птице не праве млеко.

Тома, дечак из публике, издвојио је музику. Уз коју је, како сам каже, лудовао. Да би се Вук надовезао на

тај коментар, приметивши Гавранов сонг. Који је, по речима редитељке, и целој екипи био омиљен. Хани су биле интересантне необичне и занимљиве фризури, у комбинацији са шареним костимима. То ми се толико допала представа да је пожелио да погледа још једном. Од глумаца му се највише свидео Једнодрки витез. Али му је било чудно зашто принцеза има један брк, као и то што се умало није пољубила са Једнодрким витезом. На шта је Војин дао објашњење, пошто је принцеза имала десни брк, а витез леви, да су се они заволели као партнери у љубави који се допуњују левим и десним брком. Девојчица из публике је похвалила представу и рекла да јој се највише допала од свих представа са „Малог Јоакима“. На шта је добила аплауз од екипе представе и публике. Након чега се јавио дечак на кога је највећи утисак оставио лик Дворске луде, јер ради звезду.

Више деце је прокоментарисало да су најбољи костими, али да је музика добра, чак у неким моментима духовита.

Потом је редитељка позвала публику да препознају који глумац је играо кога, што су деца у већини слушајева успела из првог покушаја.

Софија је приметила да је костима што чини представу још посебнијом. На шта се наговезао дечак из публике кога су управо те различите даје посећале на дузу. Што је сама редитељка потврдила и похвалила ствари које деца примећују. На самом крају разговора искористила је прилику да се захвали свима на лепом гостопримству и разговору.

Дечији жири „Мали позоришни зналци“, на 16. фестивалу „Мали Јоаким“ чинили су: Нађа Ковачевић, Софија Арсић, Хана Стоилковић, Вук Јовановић, Лазар Спасић и Војин Ђорђевић

ИНТЕРВЈУ СА ГЛУМЦЕМ И ЧЛАНОМ ЖИРИЈА ИВАНОМ ЈАНКОВИЋЕМ

"УЛАГАЊЕ У ЉУБАВ ПРЕМА ПОЗОРИШТУ КОД ДЕЦЕ ЈЕ УЛАГАЊЕ У БУДУЋНОСТ ПОЗОРИШТА"

– Колико дуго се бавите децјим позориштем?

Иван: Дуги низ година бавим се, како позориштем за децу, тако и педагошким радом са децом у оквиру различитих драмских студија. Заједно са својом супругом Мајом. Јако ми је блиско позориште за децу и рад са децом. То волим да радим и у свом матичном позоришту, као и самостално.

– То значи да често израте децје представе?

Иван: Имам јако много одиграних децјих представа, нарочито у свом матичном позоришту. Мислим да су те представе јако важне. Морам споменути и аматерско позориште, ево зашто. Наиме, важно је због могућности развоја младих снага и озбиљних резултата у професионалном позоришту. Дакле, улагање у децје позориште, у представе, у развијање љубави према позоришту код деце је улагање у будућност позоришта.

– Како је стање у вашем матичном позоришту, у Лесковцу?

Иван: Ми доста улажемо у продукцију представа за децу. Трудимо се да ангажујемо добре редитеље, да сценографија, костими и остали аспекти буду на високом нивоу.

– Како сте то постигли?

Иван: Пре десетак година увели смо термин: „Недеља удванаест“. Ми смо у почетку имали мале групе деце која су долазила на те децје представе недељом у дванаест, да би након прве сезоне добили пуне сале. Више се нико не пита која је представа, него сви долазе недељом у позориштем. То је важно јер су управо та деца можда будући редитељи, театролози, драматурзи, глумци... или оно што је још битније:

будућа позоришна публика! Неко ко је навикнут и загојен позориштем. Који ће са њим бити у посредном или непосредном додиру.

– Да ли то значи да репертоар позориша у Лесковцу подразумева подједнаку заступљеност децјих представа са вечерњом сценом?

Иван: То је питање за управу. По годишњем плану то није увек исто, углавном јесу обе сцене заступљене подједнако. Наравно, све то зависи од спољних сарадника, од буџета, и читавог низа околности. Јер позориште је жива ствар.

– Верујем да се то огразило на фестивалима?

Иван: Самим тим што улажемо у представе, након две године почели смо да обилазимо фестивале и обилазимо земљу. Добијали смо награде, што јесте резултат тог залагања. Мада читав наш ансамбл децје представе игра са подједнаким залагањем као и на вечерњој сцени.

– Каква су деца као публика?

Иван: Деце не уме да подилази, не дави се политиком, већ то што мисли одмах изговори. Свих ових дана и вечери гледам лица деце док гледају представе. Они којима је досадно то не умеју да крију, да би се опет крајње инволвирани када им представа постане интересантна. Много је лепо играти за њих.

– Које представе тренутно радите у Лесковцу?

Иван: Имао сам премијеру у недељу, након чега сам се кроз пар сати упутио на фестивал „Мали Јоаким“. Елем, представе „Прича о Тарзану“ по тексту Пете Трајковића, у режији Игорa Дамјановића. Тредало би да радимо новогодишњу представу, али о томе ћу чути по свом повратку. Такође, морам да најавим сутрашње играње представе у част награђених „Уображена Маргарета“ у режији Миодрага Динуловића. Драго ми је да ћу играти за публику са којом заједно шест дана гледам представе. Волео бих да уживамо сви заједно и да слаavimo позориште.

– То је јако битно, а чини ми се да то стално заборавамо.

Иван: Увек се радујем, када год видим добру представу.

Зато што су то представе српског позоришта. Много ми је драго када видим да публика ужива. Награде је су важне, али нису најбитније. Битније је имати представу којој се публика радује и која је на репертоару годинама, него да добијемо потпис и награду, а да се та представа одигра пет пута.

– На жалост, све је мање гостовања која нису у оквиру неког фестивала...

Иван: Фестивала има довољно, треба гостовати. Ствари су много просте. Позориште постоји због представа, а нема представа без публике. Битно је да глумци презентују то што раде у више градова. Публика воли да види нова лица, нове представе, нову енергију. Не само публика. Глумци воле да промене сцену, партнере, нову повратну енергију. Јер када стално радите са неким, одлично се познајете и нема изненађења. Сви ми имамо неку своју позоришну естетику и поглед на позориште. Кажу да сликари када сликају портрет, сликају део себе. Исто је са редитељима. Од свакога учимо, без обзира да ли нам се неко мање или више свиђа. Из свега тога се нешто научи, што је јако важно. Јер човек се учи док је жив.

УОБРАЖЕНА МАРГАРЕТА

ТЕКСТ И РЕЖИЈА: **МИОДРАГ ДИНУЛОВИЋ**

ВЕЧЕРАС НА РЕПЕРТОАРУ

СУБОТА **18. 11. 2023.**

ПОЧЕТАК **17** И **19** ЧАСОВА

Реч редитеља

Одбила је свакога ко је њу просио за жену. И та уображена Маргарета одбиће, веровали или не, чак и једног Краља, само због тога што на лицу има неколико дубуљица. Но, да ли је ово само прича о једној уображеној девојци или о свима онима који су некога свесно повредили својом гордошћу, похлепом или тврдоглавим инатом. Да ли је ово прича о томе да су покајање и опроштај могуће лековито решење, а да је у позоришту заиста све могуће?

Миодраг Динуловић

Асистент редитеља: Тања Крчмарик

Сценограф и костимограф: Ана Колбјанова

Композитор: Александар Спасић

Дизајн светла: Радомир Стаменковић

Играју:

Причала Наташа Пејић

Маргарета Петра Димитријевић

Мајка Сузана Грујић

Краљ Ригоберт Иван Јанковић

Принц Алонсо Филип Радивојевић

Газдарица Мафина Мина Цоцић

Савет фестивала:

Миодраг Динић, директор Краљевачког позоришта
Младен Кнежевић, директор Књажевско-српског театра Крагујевац,
Зоран Стаматовић, директор Народног позоришта Ужице
Владимир Ђуричић, директор Позоришта тимочке крајине „Зоран Радмиловић“
Лазар Пенчић, директор народног позоришта Пирот
Спасоје Ж. Миловановић, директор Народног позоришта Ниш
Предраг Радоњић, директор Народног позоришта Приштина
Бранислав Недић, директор Крушевачког позоришта
Ивана Недићковић, директорка ПУЛС театра Лазаревац,
Владимир Василић, директор Шабачког позоришта
Јелена Патрковић, директорка позоришта за децу Крагујевац,
Милица Радуловић, директорка Позоришта лутака Ниш
Драган Марјановић, директор Народног позоришта Лесковац,
Ненад Јовић, директор Позоришта „Бора Станковић“ Врање
Сеадетин Муџезиновић, директор регионалног позоришта Нови Пазар
Братислав Јанковић, директор Градског позоришта Чачак

За издавача – Ненад Јовић

Уредник каталога – Бојан Јовановић

Дизајн и штампа плаката и каталога – Трифон, Врање

Тираж 100 примерака

Врање 2023.

Контакт:

ЈУ Позориште „Бора Станковић“

Народног хероја 1, Врање

Телефон: +381 (17) 400 009, факс: 400 010

Електронска адреса: pozoristeborastankovic@gmail.com

www.pozoriste-vranje.rs

Уредништво билтена:

Бојан Јовановић – глумци, и уметнички директор позоришта

Бојан Тасић – драматург

Република Србија
Министарство културе и информисања

Пријатељи фестивала:

Prenočište
SoLe

ЗЛАТНА
ЛУЛА

РАДСКА
МЕЊА